

TELEGRAFULU ROMANU.

№ 99. ANULU XVII.

Sabiu, in 1426 Decembre 1869.

Telegrafulu este de done ori pe septemana: Joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adreseate catre expeditura. Pretulu pnenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

ru provinciele din Monarchia pe unu anu 3 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. si ter. — unu pe anu 12 p. 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platecu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de pnenumeratiune

„Telegrafulu Romanu“.

Apropiandu se inceputulu anulu 1870, se deschide prin acesta pnenumeratiune noua la acesta foia.

Atragemu atentionea onoratulu publicu ca in anulu urmatoriu, fiindu sinodu archidiececanu in primavera si congressu metropolitanu in toamna, „Telegrafulu Romanu“ va fi de interesu deosebitu din acesta privintia. Elu va fi diariulu celu mai de aproape de lucrările acestoru reprezentantie nationali bisericesci si prin urmare i va fi cu putintia ale si aduce mai ingraba de catu ori care altu diariu romanescu.

„Telegrafulu Romanu“, va esti ca si pana acum de doue ori pe septemana Joi'a si Duminec'a — Pretulu abonamentulu e:

Pentru Sabiu pre anu 7 fl., pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru Trannia si Monarchia austro-unguresca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romania si straintate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardia cu tramiterea pnenumeratiunilor.

Adresele ne rogamu a se scrie curatu, si epistolele de pnenumeratiunea ni se tramite francate — adresandu-le de adreptulu la

Editur'a „Telegrafulu Romanu“ in Sabiu.

Missiunea in Orientu.

II.

Nu putem vorbi mai departe in tema acesta fara de a ne opri ce va mai indelungu la locurile depre rip'a stanga a dunarei de josu. Aceste suntu nemidlocitu invecinate cu asiá numitulu orientu, ba in unele privintie formeza o parte integritoria din elu. Ele porta adi numele: Romania'a.

Locurile aceste, suntu prin dunare si prin marea negra legate de orientu si de Europ'a intraga prin comerciu. Situationea loru aduce pre locuitorii de pre densele in contactu cu orientulu si occidentulu. Impregiurarea acesta indreptatiese ducerea unoru caletori straini, carii afirma ca orientulu si occidentulu se intalnescu in midiloculu Bucuresciloru.

Dara si in privintia politica ele au jucat de pre cele mai vechi tempuri unu rol insemnatu, si adi au o insemnatate politica asiá de mare incatu nimic'a nu se intempla acolo, fara sa nu se resimtia, ca unu echu puternicu, pana pre malurile Senei si pana pre ale Temsei.

Locurile aceste suntu locuite exclusivu de romani. Bine sa fimu intielesi candu dicemu exclusivu, pentru ca referintia strainiloru de acolo e mai multu cea a ospetiloru, cari nici nu s'au desfacutu decatra staturile de unde au venitu, ci dupa cum se dice, ei suntu „suditi“ seu „tertani“ (Unterthan); atara de aceea, acolo pentru straini nu suntu drepturi ereditate, cum suntu buna ora la noi, pentru ca toti strainii cati se afla in Romania'a suntu dusi acolo mai tardiu, unulu cate unulu, incatu nu potu ave pretensiuni deosebite pentru densii, ci numai ca romani.

Dupa premisele aceste sa ne intorcemu la firulu intrerupta din nr. trecutulu. Este firescu lucrulu, ca influintia rezultata din asiadirea turciloru dincolo

de dunare se au simtitu numai decatu si in tierile aceste. Locuitorii loru avura si mai nainte lupte necormate, parte cu vecinii loru despre media nopte, parte cu cei despre apusulu de media nopte, si unii si altii voieau sa supuna locurile aceste suzeranitatii loru. Dedati la resbele locuitorii acestoru tieri infruntara cu eroismu pre toti inimicii loru, chiaru si pre inamiculu celu nou despre mediadiresaritu, pre turcu, incatu cu tote ca pre acele tempuri era groza si spaim'a Europei si cu tote ca inamiculu acestu nou invinse armate mari de poloni, unguri, nemti si francezi, cu romanii dintre dunare si Carpati tratara ca cu unu poporu egal in puterea armelor. Tratatele de sub Mircea si Stefanu dovedescu unu respectu forte insemnatu alu turciloru fatia cu romanii.

Impregiurarea acesta este onorifica pentru romani inse in practic'a ei a fostu si dainosa pentru civilizatiunea europena. Pentru ca romanii deca nu erau amenintati de crestini poloni si unguri nu se demiteau in nici o tocmea cu acesti inimici ai religiunei crestine si prin urmare ai civilizatiunei; asiá inse pentru ca sa scape de absolutismulu papistu, carele se misula a sterpi crestinismulu celu cu principie liberali, au preferitu alu pune pre cestu din urma la adapostulu puterei celei mai valorose de pre acele tempuri, numai ca sa'lu pota mantoi pentru alte tempuri mai bune.

Istoria ce a dreptu ne arata multe calamitati urmate din desvoltarea acesta e evenemintelor, pentru ca de o parte turcii, sciindu-se de partea romaniloru linisciti, cutezara a petrunde mai departe in Europ'a apusena, pana inaintea Vienei; de alta parte nimicindu poporele ceste din urma, avora mai multa indrasnela de a nu respecta tratatele incheiate cu romanii si asiá a lati puterea loru devastatorie preste o parte insemnata a Europei si a o inapoiá in desvoltarea ei pre seculi.

Certele, neintielegerele si rivalitatile asiá dara au ayutu totu acele urmari pana departe in mediulu Europei. Dara tierile mai departate dupa unu tempu ore care s'au reculesu si au scapatu, pre candu tierile dintre dunare si carpati, ca cele mai de aproape si mai la indemana, devenise prin mijlocirea greciloru fanarioti nisce tieri de prad a si de jefulu turciloru. Era sositu unu tempu candu ei veneau si carau omeni si averile loru in Turcia, candu omoreau pre insisi dnii tierii in palaturile loru, candu ardeau orasie si pre locuitorii li treceau sub ascutitulu sabiei: pentru ca fanariotii desarmase tierile si resbelosii de sub domnii cei vestiti, alergau de se ascundeau prio crepurile muntiloru si in tieri straine. Ba aduse tierile la atata umilintia, incatu numele locuitoriloru de romanu era unu nume de rendu, unu nume de despretuitu in tier'a loru, in tier'a romana exclusiva.

Se implu paharulu, si poporul romanu, dintre dunare si carpati (sub Tudoru) prinde armele si si reclama autoritatea ce o perduse, in acel'a-si tempu, candu si grecii din vechia Achata si reclamaru libertatea.

Reclamarea acesta radimata pre victoriele cele maretie de sub Mircea, Mihaiu, Stefanu si alti domni renumiti nu permisera a se scote din radacina tocmelele insuflata de virtutea romana si efectuite intre turci si romani. Sub pretestulu de a le da acestora valore vedemu amesteculu Russiei, carea, dupa mortea Poloniei, devenise vecin'a romaniloru.

Noi nu scriemu din punctu de vedere alu simpatiei, ci dupa intemprările cum ni le ofere trecutulu. Noi nu aplaudamu regulamentul organicu alu lui Kiselefu, introdusu in tierile romanesci dela dunare, dara trebuie sa recunoscemu, ca prin acesta si prin influintia rusésca de atunci s'a pus capetu si intrigiloru fanariotiloru si jafuriloru turcesci si poporatiunea indigena s'a pus pre calea unei noue vieti, a venit la cunoscintia de sine, incatu astadi o vedemu binisioru emancipata chiaru

si de influintia rusésca, ce cu tempulu devenea totu mai periculosa, o vedemu emancipandu-se incetu cu incetulu si de alte influintie.

Amu disu o vedemu emancipandu-se incetu cu incetulu, pentru ca influintia straina si astadi e puternica in tierile din cestiuene.

Schimbările aceste spre bine nu si-au restrinsu influintia numai in marginile locuriloru dintre carpati si dunare, ci au datu impulsu spre libertate, spre desceptare pentru civilizatiunea si dincolo de dunare. Serbii si Bulgarii si alte popore din imperiu incepu a se misca si a pretinde totu mai cu curagiu drepturi egali.

Romania de astadi dara a fostu stavila in carea s'a lovitu mai intai puterea musulmana de a simtitu o sguditura interna celu putienu. Ea, prin situatiunea ei geografica politica a adusu schimbarea, carea a clatinatu povera ce apasa pre poporele crestine din orientu prin amesteculu Russiei si a altoru puteri in afacerile poporeloru din orientu. Ea aru trebui se fia si de aci incolo unu modelu alu desteptarei in privintia civilizatiunii pentru poporele crestine din imperiulu otomanu preste totu; ea insa si educatoarea in privintia nationale a tuturoru romaniloru cati se afla in partea de dincolo de dunare.

Spre a-si pute insusi unu rol asiá de insemnatu i trebuie sa-si reguleze puterile intelectuali si materiali de asiá, incatu se lucre in armonia, dara nu sa se macine prin fragmentari si frecaari personali, dupa cum suntemu siliti sa vedemu ca se intempla de vre-o doi-spre-diece ani incoace.

Ací inse inca nu se completeza missiunea in orientu.

Diet'a Ungariel.

In siedintia din 17 Dec. dupa autenticarea protocolulu, anuncia presedintele mai multe petitiuni; intre altele un'a a casei deputatiloru pentru crescerea tacsei de coartiru.

Petitionea se predá comisiunei economice.

C. Szell predá petitionea a 95 de comune spre infintierea unei curti judecatoresci in St. Gotthard; G. Lindner predá spre infintierea unei curti judecatoresci in Sighisiora, precum si din partea altor'a, alte de acestu feliu, care tote se predau comisiunei respective.

Comitele E. Zich interpeleza pre min. de comunicatiune, ca nu are de eugetu, in folosulu negotiului si alu industriei, a compune o comisiune, care se reguleze tarifele de transportu.

Interpelantele se provoca, ca sa-si motiveze propunerea, la acei barbati, cari stau la carma, si cari de mai inainte aru fi facutu o astufeliu de propunere, de vreme ce lips'a unei modificari a tarifeiloru de transportu e cu atata mai invederata, cu catu si acum ne servimu de tarifele sistemulu vechiu, care aru fi cele mai scumpe dintre cele continentale.

La ordinea dilei e proieptulu de lege prin care sa se prelungiasca activitatea curtiel judecatoresci de finantie pentru anulu viitoriu.

G. Varda y e pentru proieptu, propune inse, ca cas'a sa se pronuncia in forma de conclusiune ca dela 1 Ian. 1870 va inceata activitatea judecatoriiloru financiari, si in loculu aceloru va intrá judecatori'a civila.

L. Onyay y min. de finantie dechiaru, ca e de prisosu, de vreme ce judecatoriile financiare suntu dejá privite de provisorie.

B. Bory e contra proieptulu; regimulu a ereditu legile financiare absolutistice si cu densele si ar'a poporulu.

Poieptulu de lege se primesce fără schimbare.

La ordinea dilei e proiectulu, prin care sa se prelungească valoarea determinationilor, pentru anulu viitoriu, privitoare la timbre si taese.

Se primesce în form'a propusa de min.

Urméza legea pentru innoirea datorintei de timbre a institutelor si societătilor.

In desbaterea generala se primesce; in cea speciala propune L. S i m o n y i sa se determine ce felu de institute si societăti au a fi libere de datorint'a timbrelor.

In fine se primesce textulu originalu neschimbatu.

Comisiunea financiara referéza despre list'a civila si o propune in suma de 3.650,000 fl. pe anu. Referatulu se tramite la tipariu.

In sedinti'a din 20 Dec. (cas'a deputatiloru) anuncia, dupa autenticarea protocolulu, presedintele mai multe petitiuni incurse.

St. E d e r interpeléza pe min. de comunicatiune in caus'a regulării Tissei. Interpelatiunea se predă ministrului.

Notariulu casei magnatiloru, comitele E. T e l e k i anuncia, ca proiectele privitoare la prelungirea validității legiloru de contributie, si la diferite cause financiare, s'au primitu neschimbate. Proiectele acestea se voru aterne spre s'antionare.

La ordinea dilei e intrebarea, ca sa se predé si sectiuniloru proiectulu de lege, facutu de A. S z a l a y, pentru conferirea indemnității?

Se incuviintéza.

Se cetesce conclusiunea propusa de A. S z a l a y, privitoru la amenarea casei. L o n y a y min. de finaceie e do parere, ca numai, dupa ce va decide cas'a in pivinti'a proiectulu de indemnitate sa se puna la ordinea dilei conclusiunea disa, ceea ce se si primesce.

Mai multi deputati predau petitiuni: P. N y á r y aterne un'a in numele mai multoru comune din comitatulu Pestanu pentru regularea remastiilor feudale si a dreptului ripuale; A. T ö r ö k un'a pentru infiintarea unei curti judecatoresti in Kis-Marton; St. K e m é n y pentru infiintarea unei curti jud. in Aiudu.

Petitiunile se predau comisiunei respective.

A. T ö r ö k aterne unu proiectu de lege in caus'a infiintării unui politehnicu.

I. D i e t t r i c h predă două proiecte, unulu pentru regularea trebilor urbariale a paduriloru si altulu pentru solvarea bunuriloru.

Se dá la tipariu.

Referentulu comitetulu financiale I. C a u c z anuncia ca referatulu bugetulu e finitu. Se mârghinesce deocam-data pentru lungimea referatulu a face sumariulu cunoscutu. Ordinariulu speselor se suie la 153.815.531 fl.; ord. veniteloru 147.335.364 fl. Deficitulu 6.480.267 fl. Estraordinariulu speselor 36.722.677 fl. Estraveniturile 35.541.505 fl. Deficitulu estraordinariu 1.180.572 fl.

Mai departe face cunoscutu spesele cauzate prin infiintarea despartieunteloru croaste in diferitele ministéri; spesele la min. de finaceie 8268 fl. la min. de comunicatiune 7248 fl. la min. de negociu 7558 fl., la min. de apararea tieri 7440 fl.

La ordinea dilei e referatulu comitetulu centrale, despre proiectulu deputatulu A. S z a l a y privitoru la conferirea unei indemnități de 3 luni de dile regimulu. Referentulu comitetulu centrale C. S z é l l i recomanda in principiu primirea proiectulu.

Comitetulu motiveza necesitatea de a dá ministerulu plenipotentia pentru de a manipula veniturile si spesele in patrarulu din taniu a anulu 1870, prin conclusiunea casei, prin care predase sectiuniloru proiectulu spre sfatuire.

Formularu proiectulu nu o tiene comitetulu de ajunsu precisa; căci comitetulu doresce a despune, in paragrafi deosebiti, de spesele statulu si de venituri spre acoperirea acelor'a; dreptu aceea a com-pus unu altu proiectu, care 'lu propune spre primire.

Presedintele: conformu ordinei casei aru trebui a-tufeliu de conclusiuni a se dá la tipariu, si dupa 3 dile a se pune la ordinea dilei, exceptiune in casuri estraordinarie. Unu casu estraordinariu e celu de facia; deci cere parerea casei ca indata, s'au dupa 3 dile sa se desbata proiectulu?

Strigări: Indata!

E. S i m o n y i: E unu casu estraordinariu, cându ministerulu propune bugetulu asiá de târdiu, încatu nu se mai pôte luá la desbatere; inse de vreme ce tempulu urgéza propune, a se tiené la 5 óre o alta sedintiá, in carea sa se desbata proiectulu.

Presedintele declara, ca proiectulu de lege nu pôte capetá valóre de lege pâna dupa anulu nou, decá nu se decide astadi.

Se primesce propunerea lui E. S i m o n y i.

Rescol'a din Dalmati'a.

De vre-o câte-va dile aparu prin diurnale scirile cele mai confuse despre Dalmati'a.

Asiá se telegraféza diurnalulu „Wanderer“ din Cattaro: LMC. Rodich inz'trato cu plenipotentia estinsa si cu o suma de 200.000 fl. pentru de a desdaoná pagubele insurgentiloru cauzate prin militia, se accepta. Operatiunile militare suntu sistate. In cercuri nationale se crede ca aru fi cu putintia pacificatiunea insurgentiloru prin concessiuni mari. Nu numai ca telegram'a acésta de siguru nu e data din Cattaro, daru si cuprinsulu ei, in mai multe pivintie se trage la indoieála; căci Rodich nu e denumitu de comandante alu trupeloru operande, ci alu divisiunei a 18 din Dalmati'a, stationata cu statulu majoru in Zar'a.

De guvernatore e denumitu, in loculu generalulu „de Wagner“ chefulu de sectiune „de Fluck“.

Din ce cauza s'a predatu sum'a de despagubire lui Rodich, si nu guvernatorelui civile, nu e cunoscutu.

Mai multe jurnale anuncia fără date sigure sosirea lui Rodich si a lui Fluck pre septemán'a viitoare in Cattaro. Se trece cu vederea ca guvernatorele cátu si comandantele divisiunei a 18 au resedinti'a in Zar'a si nu in Cattaro, pâna dureza starea exceptionala sub comanda gen. Auersperg.

Convenirea pentru desbaterea supunerei se incepe dupa „Press“ cátu de curendu.

Crivosciani nu suntu inca intielesi pentru loculu, unde au a se face desbaterile, si tragu multu la indoieála fidelitatei conducatoriloru lor.

„Tagespressei“ se scrie din B u d a in 15 Dec. ca pre cându si esprimasera locuitorii comunelor Pobori, Mainé si Braich, bon'a vointia de a predá armele atacara mai multi insurgenti comun'a Bojovic si rapira 260 de oi.

Dintre proprietari, cari se opusera au cadiutu unulu mortu si doi ranati. Dintre insurgenti unulu mortu.

Insurgentii crivosciani si cei din Ledénice facu excursiuni de pradatore pâna prin districtulu „Castelnovo“.

P e s t ' a , 4/16 Decembre 1868.

Domnule Redactoru! Ve rogánu, se benevoiti, a primi urmatóriele siruri in interesulu nationale nóstre, si a fiiloru ei, lipsiti de tóte materialele, spre continuarea studiiloru:

Astadi se facu alu cincilea cursu telegraficu, care s'a tienutu aici in Pest'a, la a cáru'a esamene de statu a presiediutu d. Atanasiu Cimponeriu, secretariu ministerialu, si la care a fostu provocata

FOISIORA.

Precum amu gasitu de bine, a publicá germanesce cele ce au adusu inainte profesorulu Wattenbach despre noi in Heidelberg, asiá aflámu de bine a publicá germanesce si reflexiunile nóstre la acele.

Der „Telegrafulu Romanu“ vom 23. Dezember Nr. 98. enthält folgenden Leitartikel:

Ueber die Vorlesung der Herrn Wattenbach über die Sachsen und Romanen Siebenbürgens.

H e r m a n n s t a d t , 20. Dezember. Auf dasjenige, was in der Nr. 275 der „Heidelberger Zeitung“ über den Inhalt des im dortigen Museum gehaltenen Vortrages des Herrn Professors Wattenbach über die Sachsen und Romanen Siebenbürgens veröffentlicht wurde, hat Herr Johann Beckh, Studierender der Rechte in Heidelberg, sehr gut, mit vielem Takt und lobenswürdig geantwortet. Uns liegt es ob, dasjenige zu beantworten, was Herr Professor Wattenbach in der Nr. 279 des obengenannten Journalen vorgebracht hat. Der belobte Herr Professor bringt zu seiner Rechtfertigung, den Umständen vor, „daß er nur den Sachsenboden besucht, und nur von diesem gesprochen habe, somit also sehr entfernt davon war, ein Urtheil über die ganze romanische Nation oder auch nur über die Romanen Siebenbürgens aussprechen zu wollen. Daß aber hier die Masse der romanischen Ansiedler seiner Schilderung entspreche, dafür könne er sich auf das Zeugniß des Engländer's Charles Boner in dessen Werk über Siebenbürgen berufen. Mit Sachsen, fügt Herr Professor Wattenbach weiter bei, habe er allerdings am meisten verkehrt, müßte aber durchaus in Abrede stellen, daß darunter Erzeinde der Romanen sind.“

Herr Professor Wattenbach charakterisirt auf Grundlage der Informationen, die er von jenen Sachsen, mit denen er verkehrte, einholte und von denen er behauptet, daß sie keine Erzeinde der Romanen sind, in seiner Rede die Romanen Siebenbürgens als „Brandleger und Diebsbände“. Wir haben nicht erwartet, daß Professor Wattenbach sich auf den Schriftsteller Charles Boner berufen werde, welcher sein Werk ebenfalls auf Grundlage der mündlichen Informationen einiger überspannter Sachsen verfaßte, sondern wir hätten eine Berufung auf authentische statistische Daten erwartet, daß die Romanen Siebenbürgens Brandleger und eine Diebsbände, die Sachsen aber sammt und sonders rechtschaffene Leute sind, unter welchen sich auch nicht ein Dieb verfin-det. Und wenn wir dieses auch bezüglich jener Herrn Sachsen, die wir kennen, und auf Grundlage deren Information der Herr Professor uns Romanen Siebenbürgens als Brandleger und Diebsbände charakterisirt, voraus setzen, so hätten wir doch von tiefen gebildeten Herrn nie erwartet daß sie einer solchen Bosheit in ihrer gebildeten Seele fähig sind, daß sie heut zu Tage einen Fremden über uns Romanen dahin informiren, daß wir Brandleger und eine Diebsbände seien.

Wir können uns indeß damit trösten, daß Professor Wattenbach von seinen Sachsen nicht bloß über uns so informirt wurde, wie wir sehen, sondern auch über die österreichische und ungarische Regierung, denn der belobte Professor berichtet seinen in Heidelberg Museum versammelten Deutschen am 20. November l. J., daß die österreichische Regierung insbesondere durch Treulosigkeit gesündigt hat, mit welcher sie den Sachsen ihre Treue belohnte, aber auch unter der ungarischen Regierung sei es nach dem Jahre 1866. nicht besser geworden, mit vollständiger Mißachtung aller ihrer Rechte sei über die Sachsen verfügt worden, und erst in jüngster Zeit

scheine man eine Aenderung in diesem unbegreiflichen Treiben herbeiführen zu wollen, indem der an des schwachen (? die Red. des „Telegr. Rom.“) Wendheim Stelle getretene Minister versprach, wenigstens dafür sorgen zu wollen, daß die Sachsen ein menschenwürdiges Dasein führen könnten!

Wenn man dieß Alles überdenkt und erwägt, so läßt sich ersehen und begreifen, was für einen Verkehr Professor Wattenbach mit den Sachsen Hermannstädts gehabt hat.

Eins indessen sagt uns aus der Rede des genannten Professors zu, und das ist, daß er unter andern als Grund der Gefahr für den Bestand der Sachsen auch den Hochmuth der Sachsen anführt, es versteht sich von selbst, den Hochmuth derjenigen Sachsen, mit denen er verkehrte.

Wir schreiben hier nicht für Fremde, nicht für die von Heidelberg, sondern für uns und unsere Landsleute, die Sachsen, wenn wir sie noch Landsleute nennen dürfen, und wir fragen jene Herren Sachsen, welche so staunenwerthe Informationen über uns, die österreichische und ungarische Regierung dem erwähnten Professor in Heidelberg gaben, unter vier Augen: ob sie denn nicht wissen, daß auch heutigen Tages die Bevölkerung der Hermannstädter Gefängnisse aus romanischen und sächsischen Criminalen besteht? und daß sich unter den Häftlingen auch ein Ortsrichter sächsischer Nationalität sammt seinem Sohn befindet.

Und dann fragen wir die Herrn Sachsen Hermannstädts, mit denen Herr Professor Wattenbach verkehrte, ob sie die Absicht haben, dasjenige zu unterschreiben, was Wattenbach über die Romanen im Heidelberger Museum gesagt hat? und ob sie mit jener Ausnahms-Stellung noch nicht genug haben, welche ihnen von der österreichischen und ungarischen Regierung im Laufe von sechs Jahrhunderten bereitet wurde?

tinerimea română și prin celelalte jurnale române, se participă.

Continuându-dă relațiunea din luna a. c. cu privire la cauză această: ne ținem de datele a face onorului publicu român cuposcutu ca după încheierea cursului și a examenelor de stat — tinerii aspiranți români mersera în corpore la locuința d-lui Cimponeriu, spre a-i mulțumi pentru ostenețele nemarginite, și buna-voință dovedită către densii.

Vorbitoriu fu amiculu și confratele nostru G. Rudeu, din a cărui a vorbire reproducem numai următoarele: „Mai toate sunt trecătoare, mai toate întemplantentele pieru în scurtu timp din memoria minții omenesci, pieru pentru ca nu sunt însemnate, nu sunt demne de a atrage atențiunea omenimei; există însă totuși unu tesauru carele nu e supus perirei, carele din contra din di în di totu mai tare înfloresce, totu mai tare lucește, și acela e fap-t-a bună din care provine on-ora și meritulu.

„Acești trei factori luminează că trei lucruri pre acelu îndiestratu cu densii. Lumină loră insuficientă și simpatia, iubire, amicului; ieră respectu, frică și umilită inamicului.

Românii, tinerimea română din anii trecuți, din tempulu prezentu, tinerimea română carea Te privește în momentul de față, stimă în persoană d-tale o persoană în care sunt concentrate binefaceri, onora și meritulu cel mai frumos.

„Românii suntu mai fără, excepțiune pedepsiti de soarta fatală, ca nu posedu materialu, că astu-felu să-si pōta dă pruncuții saracuti la investiamentu seu se pōta continuă studiile începute, că mlădi-tiile națiunii noastre să se pōta radica la humanulu culturii moderne, că să se pōta asemena cu generațiunile nouă ale altor naționalități. Și asiă multe talente escelente a debitu se pieră, fără a putē dovedi lumii puterea spirituale, înainte cărui astădi lumea întreagă și aplēca genuchin.

„Dacă prevedinți-a cându vede, ca unu popor, o națiune e perichitata, — se îndura și tramite barbati, cari suntu capaci, a delatură și departă periculele amenințătoare cu mōrte.

„Astădi tinerimea română Te privește că pre unu din acești barbati, din acești salvatori ai ei, ca pre unu mare binefacătoriu alu ei, carele ai condusatu din resputeri, spre a aduce la mijloc materiale, carele n'ai întârziatu nici cându a-i dă svaturile cele mai sincere, bune și folositoare.

„Avendu dă placută insarcinare din partea tinerimei române dela cursulu telegraficu alu an-lui presinte, me ținu ferice de a-ti pute aduce mulțamirile noastre. Primesc dă M. O. Domnule! cele mai profunde mulțamiri din parte-ne pentru bunătatea de care ne-ai facutu partasi în întielesulu celu mai deplinu. Dacă nu Te superă, dēca vomu apela și în viitoriu la gratia d-tale, și ne vomu luă refugiulu în casu de lipsa sub scutul arăpilor d-tale; să ne fi patronu pre cariera noastră.

„Dee prevedinți-a că și tinerii români din cursurile viitoare, tinerimea întreagă se gaste din svaturile-Ti bune, folositoare și fericitōrie în asemenea mesura că noi; dee Ddieu să ti ajungă toate scopurile dorite; dee prevedinți-a, că dimpreună cu magnifică-ti dōmnă, carea e o flōre din un'a familia de cele mai ilustre ale națiunii române, se trăiesci la multi la multi ani fericitu!

D-lui Cimponeriu respunse cam următoarele cuvinte: „Me bucuru, că ieră vedu contingentulu telegrafistilor români marindu-se; ca vedu ieră unu numeru frumosu, esitu cu calcule laudabile la examenulu de stat, me bucuru și de cuvintele de recunoștință, ce avura-ti bunătate a mi le impartasi. Eu din parte-mi ve spunu numai aceea, ce amu spus și altor frati de unu sânge la asemenea ocaziuni, adică: că meritulu la esamene, unde a-ti escelatu, e în primă linia alu d-vōstră; ieră eu mi-amu facutu numai datorinți-a.

„Acum însă mai adangu aceea, ca-mi pare reu, ca nu amu bratie mai mari, spre a putē cuprinde tota națiunea; ca nu amu avere materiale și venituri mai mari, spre a le impartī cu fiii națiunii cei saracuti dăra cu capacitate rară; mi pare reu ca nu amu terenu mai largu de activitate, se dau dovedi națiunii noastre, ca fap-t-e ieră nu vorbele gōle și suntu folositoare, și o potu ferici.

„În modestă mea pusețiune sum mulțamitu dēca știu, ca-mi ve-ti peștră memoria bună; recunoștinți-a vine de multe ori mai târziu, dăra to-

tusi nu pōte remane afara. Conștiinți-a mea domnilor! e cea mai curată, dorescu numai că se devin în o pusețiune, în carea a-siu putē mai multu face.

În fine ce-va despre denumirile și promoțiunile facute în institutul telegraficu din luna a. c. până acum sub referat'a dlui secretariu Cimponeriu.

S-au înaintatu următorii telegrafisti de a II cl. la I clasa câte cu 700 fl. v. a și 120 fl. pentru onorifiu:

Constantinu Savu, Georgiu Serbu, Constantinu Cimponeriu, Grui'a Luib'a și Stefanu Ioanovicu.

S-au înaintatu în servitiu definitivu câte cu 600 fl.: Albionu Nascuti, Georgiu Luib'a, Eltimiu Ciobanu.

S-au denumitu de nou că telegrafisti de a II cl. câte cu 600 fl.: Romulu Leot'a, Demetriu Siutu, Urosiu Ioanovicu, Samuilu Iovita, Ladislau Mant'a, Semproniu Simonescu, Iosifu Crenianu, și Ladislau Ruscaiu.

S-au denumitu de practicanti câte cu 300 fl.: Constantinu Coti, Nicolau Olteanu, și Vicentiu Iancu.

S-au calificatu de nou spre servitiu telegraficu din cursulu tocmai acum finitu și voru fi denumitu cătu de curendu: Iosifu Zacharia, Pascu Mlu, Georgiu Rudeu, Vicentiu Angelescu, Stefanu Popovicu, Atanasiu Mircu, Ioachimu Michaiu, Nicolau Marcu, Stefanu Marcu, Nicolau Crenianu și Marcu Barbu.

Dumnedieu cu noi, cu sprigintoriulu nostru și cu cauză noastră.

Mai multi cursisti absoluti.

Discursu

ținutu în preser'a de sântulu Andreiu de directorulu școlii capit. gr-or. din cetatea Fagarasiu, Ioanu Dim'a Petrasicu.

„Scopulu educatiunii este d'a desvoltă în fiecare individuu tota perfectiunea, de care elu pōte fi capabilu.“ (Cant.)

Domnilor și Dōmnelor!!!

Lumină și cultură striga undele Tamisei! Lumină și cultură se vede de pre pitorescile maluri ale Senei! Ieră Dunarea și Rinulu simvolurile vechimei le aprobă ideii printr'unu putericu echo! — Luminarea genului uman — un'a din cele mai importante chestiuni, ce a preocupatu vr'o data mntea omenesca. Punerea în lucrare a acestei idei s'a perpetuat în toti seculii — dela începutulu celu mai danteiu și până în secululu, în care ne gasim. Spirite mari ale trecutulu și ale presintelui au împinsu asta chestiune a-i de tare pre tereculu discutiunii; încātu ele se încercara a scruta până în fondu sântii umane. Luculu însă la remasu misteriosu, pentru ca cine din muritori a pututu petrunde până în cele mai dinlăuntru ale spiritului uman?

Nu este datu ochiului omenescu a zări ale lui limite. Unu adeveru înregistratu de istoria noastră de toate zilele! Totu-de-un'a dela începutu și până astădi coborndu prin toti seculii până la tempulu, în care traimu, asta chestiune s'a pusu mereu pre teramulu discutiunii; și nici odată nu s'a potutu resolve definitivu. — Cu toate astea omenimea înainteză mereuasiu în totu ce se numesce progresu și virtute; pentru ca Dumnedieu a dōsu anteului omu: Te amu pusu stăpānu pre acestu pamentu; mergi înainte și maresce căile prevedinției. Ieră Salvatorulu a predicatu omenimei supremele cuvinte: „Fiti deseversiti precumu și tatalu vostru celu din ceruri deseversitu este.“

Eac'a la ce ne chiama mântuitorulu lumii — la perfectiune. Eac'a calea către virtute! Întrebāmu acum: nu se framāntă ore omenimea de seculi pentru d'a urmā acestor înalte concepte divine? Universulu observandu legile eterne ale lui Dumnedieu urmēza, progresandu către tint'a sea finală. Se fia ore omenimea substrasa dela marea actiune a naturii? Sa fia ea ore stationaria în calea sea? Nu, din contra ea tinde la perfectiunea cea mai posibilă, de care este genulu uman capabilu. Eac'a caracteristică tuturor seculilor, de cându țiene sminte genulu uman și până la epoca în care traimu: ca omenimea înainteză în cultura și sciința cu rapiditate! Marētia priveliste a întemplārilor omenesci, alu cărui cercu se maresce și se luminează pre fiecare vecu, ce cade în vecinicia!!!

A face istoricul progresului pre pamentu: acest'a aru fi o istorire de înaltă concepțiune. Acest'a aru însemnă a scrie cartea creșterii nēmului omenescu — și atunci aru trebui să ne aprofundāmu în adāncimea timpurilor trecute în vecinicia cu 3000—4000 de ani înainte de vremea, în care traimu. Pomenimū aici pertangentem: Egiptulu, Athenele, Rom'a, cari au mari titluri de recunoștință la progresele, ce le a facutu omenimea în calea virtutei. Ieră Cristianismulu are cele mai mari titluri de recunoștință în rădăcarea omului la sublimitatea ființei se. Cu toate astea și după inaugurarea erei cristiane omenimea vrē se mai rataciēca încă multu tempu!

Că să tacem de alte timpuri, mediuevulu ne da nemeritate exemple de acestu tristu adeveru. Întregu mediuevulu nu este: decât o prapastie oribilă de o ratacire imensă a omenimei pre calea virtutei! Omenimea sguduită prin feliu de feliu de calamități ratacite din calea adevărului, fii ei împinsi de unu sentiu spaimentatoriu de orgoliu, de proprietate și de o lăcomie infernală n'au mai vrutu să recunoșca facia cu semenii lor referinție de egalitate, frătiție și ecuitate, pre cari Dumnedieu le pretinde dela muritori a fi observate.

Libertatea și proprietatea erau prescise pre pamentu! Pre ultimă trepta a scării sociale gasim lipsă mai multu sēu mai puțină absolută de proprietate: miseria. Pre ultimă trepta a scării politice, gasim lipsă mai multu sēu mai puțină absolută de libertate: sclavia. Miseria și sclavia: doi feti hidosi ce le au datu nascere fiii boiarilor violandu sântele raporturi de egalitate dintre om și om! Miseria și sclavia! — două fapte în eternu conexe, cari s'au ivitu pre pamentu printr'unu escesu de o corupție bizară, ce s'ave sorgintile în posesiunea omului de către om: adică în inegalitatea naturală a gintilor și a individoru. Suntu elemente, două fortie: sentimentulu Eului și sentimentulu raporturilor omului cu semenii sei. Și printr'unu escesu, de care cea mai mare parte din omeni nu știu în totu-de-un'a se apără, și sacrifică ori ce personalitate umană, ori ce libertate, ori ce morală! Astufelii sentimentulu Eului violandu sântele raporturi de egalitate între muritori a datu nascere sclavagiului și acest'a miseriei! — La acestu punctu extrema se gasiea omenimea în mediuevu. Libertatea și proprietatea erau posesiunea numai a cătoru-va aristocrați cari dedesera în schimbă popōrelor miseria și sclavagiulu! — Trist'a stare. Nime nu se interesă de soarta, de creșterea omenimei; căci cei ce erau chemati a dă directiva popōlilor: regi, principi, duci etc. facēu meseria din corupție și unu merit din desfrāu!

La atāt'a vanitate ajunsese omenimea. Nime se gāndea la miseria plebe legată de glia! Nime nu se nită la sclavulu, ce și māncă amar'a pāne în fati'a plină de lacrimi! Nime nu țiene computu de deplorabilă sorte, la care ajunsese genulu uman! — Pōte ca prevedinți-a a dispusu, că omenimea se trēca prin atātea fatalități, că mai pre urma să-si veda idealulu seu în adeverat'a lui sublimitate. — Dēru starea acest'a de anomalie n'a potutu țiene multu, căci marele procesu alu universului progresāndu în calea sea duce cu sine toate, ce-lu compunū, către tint'a finală, către perfectiune. Nici omenimea dăra nu s'a pututu subtrage din marea actiune a naturii cu toate pedecile, cătu i se opunēu. Căci o voce divină — spiritulu tempului — dice omenimei: „Școlă-te din pulbere și te vīta, cătu de frumosu este destinulu teu! Invētia-ti pre fiii tei, ca este unu Dumnedieu, înainte cărui tot muritorii suntu egali. Arata-le, ca chiamarea lor pre pamentu este d'a se radica la demnitatea, ce a desfipt'o Dumnedieu ființei omenesci! Spune-le, ca chiamarea lor pre pamentu este d'a dă o astufeliu de educatiune lor și urmatorilor lor: încātu omenimea pururea avendu în vedere frumosulu seu idealu să mērga nestramutatu pre calea virtutei!

Toate-sū bune! Dacă cine sa ia inițiativ'a? Cine sa începă la regenerarea omenimei la unu actu de cea mai imensă estensiune? Care din populi sa dea primulu semnalu pentru desceptarea omenimei? Or'a venea și cris'a schimbārei se apropiā. Eaca grandiosă revoluțiune francesă se ivesce în tota splendōrea sea, anunciāndu popōlilor sōrele libertății! Deodata se luminează mntii și câmpiele! Or'a bate și trimbitei'a francesă suna emanciparea popōlilor. Unu populu că francesu

au trebuit să se întrevină și să se spargă odată pentru totu-deună lanțurile, ce ține pre omenime în re-gresu.

Revoluționea franceză dăde omenimei avansu în calea progresului; căci acum sclavagiul eră sgu-duitu din radacina și aristocratismul lăvit de mörte prin eroic'a mâna a soldatului francez. — Ei bine, dopa acestu evenimentu pre remarcabilu populii au începutu a suflă mai liberu. Fiii öme-niloru au începutu a-si aduce aminte de nobila origine, și de frumosu idealu alu omului! — Sentiulu nationalu reinviã; artele, sciintiele, ince-pu a înflori și a luã dimensiuni totu mai mari, încãtu de atunci încöce au începutu a înaintã ome-nimea în cultura și sciintie cu rapiditate; căci în rapiditate toti ömenii reclama dezvoltarea armonica a facultãtiloru lor. — Astfelu omenimea dopa 10 vécuri de o caletoia gresita yediendu-se scapata de catenele servitutei a începutu a medită se-riosu, cum se repara, ce a perditu mai înainte? Ce educatiune sa deã filoru ei, cã se armonizeze cu frumosu destinu alu omului? Eata cestiuni de cea mai mare importantia, pentru a că-roru deslegare s'a truditu omenimea sute și mii de ani! —

Lasãndu inãsa la o parte cele-lalte directiuni, în cari au facutu populii progresu, me voiu mar-gini numai pre lãnga instructiunea publica, ce a devenitu în tempulu actuale obligatoriã la toti po-pulii, ce vrëu sa țiena contu de esistintiã lor. Astfelu popörela au începutu regenerarea filoru lor prin a reorganizã institutelu de educatiune în sensulu principiiloru pedagogiei moderne! Omen-imeã a venitu în fine la convingere, cã „educati-nea trebuie se puna la lumina idealulu omului.“ Spre scopulu acestu immultira ei institutelu de in-veliamentu și crescere dopa trebuintia — lasãndu libera intrarea pentru toti cetatienii de ori-ce stare, de ori-ce conditiune. Dãra domnii mei și dömnele mele! cãci omulu erã privitu acum de cetatienu alu lumei întregi cã și sciintiã cã și culturã!! — Este o pre frumoșã pagina în istoriã populiloru observãndu cine-va importantia ce au pusu ei pre educatiune și instructiune, reformate prin barbati caruntii pre vastulu campu alu pedagogiei! — Școl'a, dicëu ei, are misiunea de a dã familiei, bisericei, statului și natiunei barbati apti pentru chiamarea, ce i ascëpta în viëtia cã membri ai ma-rei societãti omenesci. Se o și punemu dãra pre adeveratele ei base.

(Va urmã.)

Varietãti.

*(Partitele și organele loru.)
Föia diplomaticã a contelui Bethlen dice, cã un'a fractiune a partitei lui Deák va fundã un'a föia nouã sub titulu: „Reforma.“ Föia deachista „Századunk“ s'a fusiunatu cu „Pesti Napló.“ Se vor-besce despre un'a strãformare radicalã a organului stãngei estreme „Magyar Ujság.“ Noi amu consiliã partitei din stãng'a estrema, cã se adauga mai bine la „Magyar Ujság“ un'a föia de sãra în lim-bã germãna, cã-cã acest'a partita este destulu de reu cunoscutã în afãra, pentru cã birourile preseii oficiali 'si dau tötã osteneã cã se o defaimã in-aintea opiniunii publice — dice contele Bethlen în föia sea.

*(Comitetulu Reuniunii femeiloru romãne în Iassi.)
Sambat'a trecutã în 8 a cãrentei (dopã cum se anunciase dejã prin „Curieru“ fiindu dñ'a fipsata de statutë pentru numirea noului comitetu la asociatiunea „Reuniunea femeiloru pentru ajutorulu la invetiaturã copileloru orfane și sãrace“; încã dela örele 12 meridiane au începutu a se adunã mai multe mem-bre ale asociatiunii; s'au asceptatu inãsa pãna la örele 2 postmeridiane spre a veni cãtu se pöte mai multe membre, și atunci (dopã ce s'au ascultatã reportulu fostei casiere dn'a Mariã Antoniadi asup'rã situatiunii fonduriloru) s'au procedatu — cu numerulu membroru presente, conformu stipu-latiunii esprese în art. 7 din statutë — la alegereã noului comitetu pentru sesiunea 1869—1870.

Resultatulu scrutiniului au fostu urmatorulu:
Presiedinta: Dn'a Elen'a Istrati în unanimitate.
Vice-presiedinte: Dnele Corneliã Emilianu și Elen'a Corjascu în unanimitate.

Casiera: Dn'a Aglae Tacu cu mai unanimitateã voturiloru.

Membre: Dnele Mariã Ionescu și Victoriã Ale-sandrescu Ureche în unanimitate; iãra unele Sma-rand'a Branz'a, Sofiã Costaforu, Cleopat'rã Petit, Emiliã Gherghel cu mare majoritate.

Secretare: Dnele Casandr'a Hazu și Veronicã Micle, cu mare majoritate.

Ajutorii comitetului: Dnii Georgiu Tacu, Ge-örgiu Alecsandrescu Ureche, Georgiu Rosiu, Ste-fanu Emilianu și Teodoru Istrati cu mai unanimi-tatea voturiloru. — „Gaz. Tr.“

*(O femeia în functia publi-cã.)
„Curierulu de Iassi“ ne aduce urmãtoarea noutate förte rarã și importantã pentru romãni: „Ni se comunica, cã în comunã Hodur'a, judetulu Iassi, plas'a Bahloiuulu, postulu de notariu comunalu, 'lu ocupa dn'a Elisã Paleologu, obtienendu unu sa-lariu de 100 lei pe luna. Se dice, cã acestu no-tariu implinesce tötã afacerile competinte conformu ordiniloru preserise. Eata dãra intãia radia a di-minetiei emancipatiei femeiloru în Romãniã. Noi aplaudãmu acësta initiatiã nobila facutu în privirea progresului! Gloriã acelor'a ce cu curagiu strã-batã calea ce duce la fericirea ömeniloru. — „Gaz. Trans.“

*(Anticonciliulu lui Ric-ciardi.)
Dopã ce s'au finitu serbãrile poporali în Neapolea, anticonciliulu lui Ricciardi ese totu mãi tare la lumina. Florentianii liberali voru tra-mite la anticonciliu, pre Martinati, Mantici și pre Lobiã. Ricciardi publicã în dëlele acesteã un'a scri-söre, în care numera unuspredice cetãti din pe-ninsulã Italiã și Siciliã, ai cãroru cetatienii suntu provocati a se intruni în 8 Dec. în adunare publica și a-si esprime urmãtoariã resolutiune: 1. Resbelo neimpacatu contr'a papismului. 2. Protestu contr'a silei ce face Napoleonu. 3. Libertatea neconditiunata de consciintia pentru totu omulu. — „Feder.“

Pentru cele 30 familii nefericite din Tofalu au mai încursu:

(Continuare.)

Din Sebesiulu sasescu s'au tramisu prin D. Prot. Ioanu Tipeiu, dela DD: Ioanu Tipeiu Prot. 1 fl. Avraamu Davidu 1 fl. Ioanu Lasitiã 1 fl. Damianu Mog'a 1 fl. Dela crestini la 12 Oct. în biserica nouã 1 fl. 51 xr.

Sum'a 5 fl. 51 xr.

Totu din Sabesiu, s'au tramisu prin D. Par. și Ass. Cons. Nicolau Lazaru, dela DD: Nicolau Lazaru 1 fl. Georgiu Opritia 50 xr. Tom'a Henegariu 50 xr. Petru Tecãu 40 xr. Samulu Radu 40 xr. Ioanu Limbënu 30 xr. Mateiu Opincariu 20 xr. Ioanu Opritia 20 xr. Ioanu Gavriilu 20 xr. Nicolae Dra-ghiciu senioru 20 xr. Petru Precupu 20 xr. Ni-colae Draghiciu junioru 20 xr. Ved. An'a Bordeiu 20 xr. Ved. Ioan'a Ioanu Lazaru senioru 20 xr. Petru Ioanu Chire'a 20 xr. Nicolae Petruțiu Opin-cariu 20 xr. Nicolae Tom'a Gutia 20 xr. Ioanu Tecãu 20 xr. Nicolau Tecãu 16 xr. Georgiu Lim-bënu 15 xr. Petru Tincu 14 xr. Ioanu Mog'a 13 xr. Daniilu Chirc'a 12 xr. Ioanu S. Opincariu 10 xr. Nicolae Ioanu Pardositoriu din Resinari 10 xr. Petru Cütënu 10 xr. Vasiliu Limbënu 10 xr. Mariã ved. Stefanu Mog'a 10 xr. Ioanu Lazaru 10 xr. Georgiu Lazaru 10 xr. Ved. Simeön'a Ilie Limbënu 10 xr. Nicolae Gutia senioru 3 xr. Dela mai multi crestini tienatori de biserica vëchia din Sebesiu 2 fl. Dela unu necunoscutu 12 xr.

Sum'a totalã 9 fl. 15 xr.

Din Turchesiu (Sacele), s'au tramisu prin dñu Nicolau Soiu, paröchu și inv., dela Biserica s. Ador-miri 5 fl., dela DD: Ioanu Odoru paröchu 1 fl. Nicolau Soiu 1 fl. Ioanu Banciu 2 fl. Georgiu I. Caciula 1 fl. Ioanu Sulic'a 1 fl. Ioanu Pascu Ca-ciula 1 fl. Ioanu Draganu Cazacu 1 fl. Georgiu Gomolea 1 fl. Radu I. Gog'a 1 fl. Ierimie Dimi-triu Erimiã 1 fl. Georgiu G. Butanchi 1 fl. Dn'a veduv'a Mariã Ioanu Butanchi 1 fl. Ioanu Zer-nescu 60 xr. Petcu P. Barbacu 50 xr. Constan-tinu Pascu Caciula 50 xr. Tom'a Pandrea 50 xr. Ioanu Babesiu 40 xr. Dn'a veduva Mariã Mateiu Jig'a 40 xr. Micu M. Caciula 30 xr. Dimitriu Ioanu Caciula 20 xr. Dimitriu Dimitrie Caciula 20 xr. Ioanu I. Bobesiu 20 xr. Dimitriu Ditrë Bercu 20 xr. Radu Bancila 20 xr. Georgiu G. Bezarea 20 xr. Simeonu Caciula 10 xr. Ioanu Antimiru 10 xr. Ioanu Ogea 10 xr. Dn'a Susan'a Ioanu Papucu 10 xr. Dn'a Susan'a Ales. Odoru 10 xr. Dn'a veduva Elen'a Alessiu Caciula 10 xr. O alta femeia ne-

cunoscutã 10 xr; apö dela mai multi cãte mai pu-țienu de 10 xr. s'au adunatu încã 60 xr. cu totulu dãra sum'a de susu: 23 fl. 70 xr.

Din Alb'a - Julia, s'au tramisu prin d. Paröchu și Adm. prot. Alex. Turdasianu, dela DD: Alessandru Tordosianu paröchu gr. or. 1 fl. Geor-giu Berghianu proprietariu, 1 fl. Georgiu Rozoru propr. 1 fl. Georgiu Solomonu propr. 1 fl. Dimi-triu Radu propr. 1 fl. Ioanu Dur'a propr. 1 fl. Ioanu Gerasimu propr. 50 xr. Nicolau Berghianu propr. 1 fl. Nicolau Drambarënu eclis. 1 fl. Sa-muilu Tirlea propr. 1 fl. Sebastianu Tesl'a propr. 1 fl. Trifonu Campeanu 1 fl. Albertu Natanu is-raelitu 50 xr. Sum'a 12 fl. v. a.

(Va urmã.)

Sabiu, 12/24 Decembre 1869.

Comitetulu.

Concursu.

Pentru statiunea invetiatorësca din comun'a Crivin'a protopopiatulu Lugosiului, cu care suntu impreunate urmãtoarele, și adeca:

Salariulu anualu bani gat'a 300 fl. val. austr. 8 orgii de lemne din care sa încaldiesca și școl'a, cartiru liberu și 3 jugere de livada și gradina de 1/2 jugeru, se deschide concursu pãna în 30 de dile din diu'a datului de josu, doritorii de a ocupã statiunea de susu se adreseze recursele lorã la si-nodulu parochialu alu comunei Crivin'a și se ala-ture atestatele de preparandia și alte scoli absol-vate — încãtu recurentiloru le va fi cu putintia sa — se ivësca în comunã. Post'a ultima Zdiör'a (Zidovaru.)

Crivin'a, 16 Novembre 1869.

Comitetulu parochialu.

(34—2)

Concursu.

La școl'a normale capitale gr-res în Selisce protopopiatulu tract. Sabiului I. face trebuintia de un'a invetiatorësã la copile pentru lucruri femeesci de mãna, cu salariu anuale de 240 fl. v. a. și cartiru liberu.

Concursele prevedute cu documentele recerute sa se adreseze cãtra comitetulu subscrisu, post'a ultima Sacelu (Szetsel) pãna în 20 Decembre 1869.

Selisce 23 Novembre 1869.

Comitetulu parochiale gr. res.

(24—4)

199—1869.

Edictu.

Simeonu Ioanu Rodeanu din comun'a Pianulu de susu s'aunulu și protopresbiteratulu Sebesiului de 5 ani de dile si-au parasitu cu infidelitate pre legiuit'a sea sotia Ioan'a nascuta Ioanu Ber'a totu de aci, pribegindu în lume fãra a se sci locul a-flãrei sele; se citëza prin acësiã cã pãna la finea lunei lui Novembre 1870; cu atãtu mai tare sa se infatisëze inaintea forului protopr. subsemnatu, cãci altmintrea și în absentia lui pãr'a în contra-i radicata de socie-i se va otari amesuratu canöne-loru s. s. nöstre biserici.

Forulu protopresbiterale gr. or.

Sabesiu, în 29 Novembre 1869.

I. Tipeiu,

(28—2)

Prot.

Burs'a de Vien'a.

Din 12/24 Decembre 1869.

Metalicele 5%	59 95	Act. de creditu	257 70
Imprumut. nat. 5%	70 20	Argentulu	121 25
Actiile de banca	733	Galbinulu	5 83 1/2